

Sygn. akt V GC 1032/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Paweł Rynko
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agnieszka Dolecka

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2017 r. na rozprawie sprawy

z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w O.

przeciwko T. W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego T. W. na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. kwotę 21.697,30 zł (dwadzieścia jeden tysięcy sześćset dziewięćdziesiąt siedem 30/100 zł) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lutego 2013 r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.702 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 3.600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Paweł Rynko

Sygn. akt 1032/17

UZASADNIENIE

Powód (...) sp. z o.o. w O. wniósł o zasądzenie od pozwanego **T. W.** kwoty 21.697,30 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lutego 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powództwa wskazano, że pozwany zakupił towar u powoda. Za zakupiony towar powód wystawił fakturę z dnia 28 stycznia 2013 r. na kwotę 59.427,77 zł. Pozwany uregulował należność częściowo. Przy czym wpłacone przez pozwanego kwoty zaliczono na najstarsze wystawione faktury. W związku z tym do zapłaty pozostała kwota dochodzona niniejszym pozwem w wysokości 21.697,30 zł.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 lutego 2017 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Olsztynie nakazał pozwanemu zapłatę kwoty 21.697,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12 lutego 2013 r. do dnia zapłaty oraz z kosztami procesu.

Pozwany **T. W.** złożył sprzeciw od nakazu, w którym zgłosił zarzut przedawnienia. Wskazał iż roszczenie wynikające z faktury jest przedawnione z uwagi na wniesienie pozwu po upływie 2 letniego terminu znajdującego zastosowanie

przy umowach sprzedaży. Pozwany nie kwestionował roszczenia co do zasady tj. faktu dostarczenia towaru i braku zapłaty (k. 25).

Sąd ustalił, co następuje:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej sprzedał pozwanemu towary. Za dostarczony towar wystawił faktury Vat, między innymi: fakturę nr (...) na kwotę 59.427,77, której termin płatności upłynął w dniu 11 lutego 2013 r. Towar został doręczony i przyjęty przez pozwanego bez zastrzeżeń w dniu 28 stycznia 2013 r.

(bezsporne, dowód: faktura VAT nr (...) k. 5, faktura VAT nr (...), pismo z dnia 28 stycznia 2013 r. k. 7)

W związku z brakiem płatności zgodnie z wystawioną fakturą powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 59.427,77 zł.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 8, potwierdzenie nadania k. 9-10)

Pismem z dnia 10 lutego 2015 r. powód wniósł do Sądu Rejonowego w Pszczynie wniosek o zawiązanie do próby ugodowej, w związku z nieopłaconą przez pozwanego fakturą, która stanowi również podstawę żądania w niniejszej sprawie. Pismo złożono w placówce pocztowej w dniu 11. 02. 2015 r. (Data nadania wniosku do Sądu zgodnie z stemplem pocztowym - 11 lutego 2015 r.) Wniosek został przekazany wg właściwości do Sądu Rejonowego w Tychach Wydziału Gospodarczego. Strony nie zawarły ugody. Posiedzenie w przedmiocie wniosku o zawiązanie do zawarcia ugody odbyło się w dniu 13. 10. 2015 r.

(dowód pismo powoda dot. zawiązania do próby ugodowej wraz z potwierdzeniem nadania k. 34-37, akta sprawy VI GCo 203/15/1)

Pozwany uiszczył część należności. Do zapłaty pozostała kwota 21.697,30 zł.

(bezsporne)

Powództwo w niniejszej sprawie zostało złożone w sądzie w dniu 10 lutego 2017 r.

(dowód: koperta k. 18)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strony łączyła umowa sprzedaży. Pozostawały w sporze, co do zapłaty części ceny w związku z wystawioną fakturą. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia. Nie kwestionował faktu dostarczenia towaru oraz okoliczności, że nie dokonał zapłaty za towar.

Stosownie do art. 117 § 1 i 2 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu, a po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; (art. 123 k.c.). Zgodnie z art. 124. § 1. k.c. po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo. Zgodnie z § 2 art. 124 kc w razie przerwania przedawnienia przez czynność w postępowaniu przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym albo przez wszczęcie mediacji, przedawnienie nie biegnie na nowo, dopóki postępowanie to nie zostanie zakończone.

Zgodnie zaś z art. 118 kc, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy

lata. W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje przepis szczególny tj. art. 554 kc przewidujący dwuletni termin przedawnienia.

Powód przedstawił dowód na to, że doszło do przerwy biegu terminu przedawnienia, w związku ze złożonym wnioskiem o zawezwanie do próby ugodowej. Termin przedawnienia upłynął by z końcem dnia 11 lutego 2015 r. Tymczasem wniosek o zawezwanie do próby ugodowej został złożony w dniu 11 lutego 2015 r., a więc przed upływem terminu przedawnienia. Co prawda wniosek został złożony do niewłaściwego Sądu, ale jest on skuteczny. Wada, która nie skutkuje odrzuceniem powództwa, a tak było w niniejszej sprawie nie stoi na przeszkodzie przerwaniu biegu przedawnienia. (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 1959 r. III CR 848/58 OSNCK 1960, Nr 4 poz. 106, oraz orzeczenia z dnia 27 lipca 1973 r. II CR 345/73, OSP 1975, Nr 2 poz. 33) Sąd Najwyższy uznaje, że wniesienie pozwu do sądu rzeczowo lub miejscowo niewłaściwego powoduje przerwanie biegu przedawnienia. W konsekwencji skoro wniosek został złożony w dniu 11 lutego 2015 r. (data stempla pocztowego) to nastąpiło przerwanie biegu przedawnienia i termin rozpoczął bieg na nowo od dnia, kiedy postępowanie o zawezwanie do próby ugodowej zostało zakończone. Nastąpiło to w dniu 13 października 2015 r. Pozew w niniejszej sprawie został złożony w dniu 13 lutego 2017 r., a więc przed upływem dwuletniego terminu przedawnienia liczonego od dnia 13 października 2015 r.

Z powyższych względów orzeczono jak w wyroku na podstawie art. 535 § 1 k.c. w zw. z art. 554 k.c. oraz w zw. z art. 123 k.c. (pkt. I wyroku).

O kosztach orzeczono na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie, z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Powód poniósł koszty pełnomocnika (3.600 zł), opłatę skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) oraz opłatę od pozwu (1.085 zł). Skoro, zatem powód wygrał niniejszy proces w całości, to należy się jemu pełny zwrot kosztów, o czym orzeczono w pkt. II wyroku.

SSR Paweł Rynko